

[Elgaard.]

omraadet's Vedkommende løser denne Lov de unges Værelseproblem.

Ragnhild Andersen: Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Boligminister ikke var saa begejstret, hverken for Tempoet eller for Resultatet. Jeg havde haabet, at den højtærede Boligminister vilde have støttet vort Forslag, hvad han naturligvis ikke kan; saadan som Landet ligger, men jeg tager den højtærede Boligministers Opfordring til de øvrige Partier om at stille sig beredvilligt til en Revision som Varsel om — hvad den højtærede Boligminister ogsaa gav Udtryk for —, at denne Lovgivning ikke kan løse Problemet.

Formanden for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Elgaard, mente, at denne Lovgivning vilde løse Problemet i Hovedstaden. Jeg er overbevist om, at Problemet ikke herigennem vil blive løst i Hovedstaden; fordi det er en Kendsgerning, at der i næsten hver eneste Karré i Kongens København bor voksne unge i deres Hjem i tætpakkede Lejligheder; der bor i 2 Værelser Lejligheder 4; 5, ja, op til 6 Personer, og det maa jo da være Lovens Formaal at aflaste disse Hjem for noget af det Tryk, der derigennem hviler baade paa Familiernes og de unge. Men skal det ske, kan det ikke ske ved Hjælp af de i Forhold til Behovet faa Værelser, der vil komme frem i Kraft af dette Lovforslag. Det vilde kunne ske, hvis man var gaaet kraftigere til Værks, med større Indgreb, saaledes som Ungdomskommissionen foreslog det.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, som svarede mig angaaende § 64 e i Lejeloven: Har det da ikke været rigtigt, naar Fremlejenævnene hele Tiden — saa vidt jeg ved — har handlet ud fra den Betragtning, at man havde Ret til at skride ind saavel over for Ejeren som over for Lejlighedens Indehaver? Den Praksis har været fulgt, at man har haft Betegnelsen „Udlejer“ for dem begge, og derudfra er man skredet ind over for de høje Huslejer. Jeg spurgte ved Lejelovens Behandling forleden Dag, om der kunde være Tale om, at saadanne Ejere takket være denne Lovbestemmelse maaske nu vilde kunne gøre Indsigelse imod, at man havde betragtet dem som Udlejere i den Tid, der var gaaet — men det er forhaabentlig ikke Tilfældet; ellers har jeg naturligvis ikke noget imod, at det kommer til at staa i Loven. Jeg gør bare opmærksom paa, at det mig bekendt er en Praksis, der er brugt af Fremlejenævnene i de senere Aar.

Jeg vil gerne til Slut anbefale, at man stemmer for vort principale Ændringsforslag, der — hvad jeg allerede har sagt flere Gange — kan løse Problemet, hvis det ophøjes til Lov.

Det ærede Medlem Hr. Bue Bjørner viste os et lille Mærke til Anbringelse i Døre eller Vinduer eller maaske paa Frakkeopslaget. Det er jo meget smukt af det ærede Medlem Hr. Bue Bjørner, at han tænker paa at løse Problemet paa den Maade, men det har utvivlsomt ingen Fremtid for sig. Fri-villighedens Vej har været drøftet og prøvet, men har faktisk ikke bragt os ud af Stedet. Selv da man sidste Aar gennemførte den frie Opsigelsesret, løste det ikke noget Problem. Det er andre Midler, der skal til, og det er de Midler, man maa gribe til, for Ungdommen har Ret til at leve en ordentlig Tilværelse, og en ordentlig Tilværelse har den ikke i Øjeblikket.

Det er ud fra den Betragtning, vi har stillet vort principale Ændringsforslag, som jeg anbefaler det høje Ting at vedtage. Subsidiært anbefaler jeg, at man stemmer for vore Ændringsforslag til Ministerens Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det principale Ændringsforslag uden for Betænkningen (se foran) *forkastedes* med 80 Stemmer mod 7.

Ændringsforslag Nr. 1. *vedtoges* med 80 Stemmer mod 7.

§ 1, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 betragtedes som *vedtaget* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.

§ 2, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 betragtedes som *vedtaget* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.

§ 3, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 betragtedes som *vedtaget* med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.